

PÓSA LAJOS
LEVELET ÍR LACIKA

Levelet ír Lacika
Öreg nagyapónak...
Tisztelteti ezerszer is:
Jöjjön el már holnap!

Nézze meg az oldalán
Azt a nagy rézkardot!
Mert bizony a fából való
Nem sokáig tartott.

Nézze meg a csákót is:
Milyen a forgója!
Még a király huszárja is
Álmodott már róla!

Hát ha még a sarkantyús
Csizmáját is látja:
Összeüti a bokáját
Nagyapó is rája.

Hegyen-völgyön nem repül
A szél se gyorsabban,
Mint mikor ő riadóra
A lovára pattan.

Készen is már a levél,
Szépen be is zárja...
De mikor a címet írja:
Malacot ejt rája.

Bömböl bezzeg Laci:
– Hát mi is lesz már most!
Hogy olvassák el a postán
A malacos várost?

– Ugyan, ne bőgj, Lacikám!
– Vigasztalja apja. –
Hova vigyék: ez a malac
Majd elvisítgatja.

(1910/31.)